

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Pavla Horňáka v právní věci žalobce: **E. L.**, nar. X, st. přísl. X, t. č. neznámého pobytu, zast. opatrovníkem JUDr. Petrem Bokotejem, advokátem, se sídlem Táboritská 23, Praha 3, proti **Policie ČR, Oblastní ředitelství služby cizinecké police Praha**, Koněvova 188/32, Praha 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2008 čj. CPPH-26161/ČJ-2008-60-KP

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Ustanovenému opatrovníkovi žalobce JUDr. Petru Bokotejovi, advokátovi, se přiznává odměna za zastupování žalobce ve výši 600 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, kterým byl podle § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců), zajištěn za účelem předání dohody mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o předávání a přebírání občanů obou států.

Žalobce v žalobě namítá, že napadené rozhodnutí není řádně odůvodněno a je tudíž nepřezkoumatelné. Uvádí, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, zda bylo zkoumáno

konkrétní nebezpečí, zda by mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Důvodem přitom nemůže být jen samotné zahájení řízení o správním vyhoštění. Zajištění představuje výrazný zásah do osobní svobody srovnatelný s vězením.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě upozornil na to, že žalobce byl dne 27. 2. 2009 z území ČR vyhoštěn, když jeho odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění bylo pravomocně zamítnuto jako opožděné. Ve vyjádření k žalobě žalovaný pak rekapituloval obsah správního spisu a průběh správního řízení a navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Ze správního spisu vyplývají následující skutečnosti:

Žalobce byl zadržen dne 20. 11. 2008 hlídkou cizinecké policie, když bylo zjištěno, že se nemůže prokázat cestovním dokladem. Následně bylo zjištěno, že žalobce pobýval na území na dlouhodobý pobyt za účelem studia s platností do 25. 3. 2008. Po tomto datu o prodloužení platnosti povolení k pobytu nepožádal.

Žalobce ve svém vyjádření uvedl, že o prodloužení platnosti povolení k pobytu nepožádal z toho důvodu, že mu v červnu končila platnost cestovního dokladu a na ambasádě žádal od února 2008 o vydání nového cestovního dokladu. O tom, že mu končí platnost povolení k pobytu na území ČR dne 25. 3. 2008, věděl. Poté, co cestovní doklad obdržel, předal jej svému právníkovi, aby mu legalizoval jeho pobyt na území ČR.

Ministerstvo vnitra téhož dne pod čj. MV-343-2336/OAM-2008 vydalo závazné stanovisko k možnosti vycestování s tím, že vycestování žalobce do Ruské federace je možné. Rozhodnutím z téhož dne čj. CPPH-26161/ČJ-2008-60-KP bylo žalobci uloženo správní vyhoštění s tím, že doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území ČR byla stanovena na 1 rok.

Téhož dne bylo vydáno také žalobou napadené rozhodnutí čj. CPPH-26161/ČJ-2008-60-KP, jímž byl žalobce zajištěn za účelem předání podle dohody mezi vládou ČR a vládou Ruské federace o předávání a přebírání občanů obou států. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce pobýval na území ČR na základě povolení, které jej opravňovalo k pobytu do 25. 3. 2008. Žalobce však tuto skutečnost nerespektoval a z území ČR nevycestoval ani žádným způsobem svůj další pobyt nelegalizoval. Na území ČR rovněž pobývá bez cestovního dokladu, když tento doklad po převzetí od orgánů Ruské federace předal v červenci roku 2008 právníkovi.

Žalovaný tak dospěl k závěru, že žalobce by mohl narušit veřejný pořádek nebo mařit anebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, když pobývá na území ČR bez finančních prostředků, platného cestovního dokladu a platného víza, ač k tomu není oprávněn.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců

policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno sdělení o zahájení řízení o správním vyhoštění nebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto, je-li nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu, závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo mařit anebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména je-li zjištěno, že cizinec

- a) se dopustil jednání uvedeného v § 119 odst. 1 písm. a) nebo písm. b) bodu 6 anebo 7,
- b) je evidován v evidenci nežádoucích osob (§ 154), nebo
- c) je nežádoucí osobou zařazenou do informačního systému smluvních států.

Podle § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců policie zajistí na dobu nezbytně nutnou cizince, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území, za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy nebo přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství; policie na dobu nezbytně nutnou zajistí i provázeného cizince v případě, že jeho průvoz nelze z objektivních důvodů dokončit bez nutné přestávky.

Žalobce v daném případě namítal, že žalovaný v rozhodnutí dostatečně neodůvodnil konkrétními okolnostmi jeho případu hrozící nebezpečí, že by mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Takové tvrzení ovšem neodpovídá skutečnosti.

Žalovaný v rozhodnutí poukázal na to, že žalobce pobýval na území ČR bez platného víza a bez platného cestovního dokladu, aniž by k tomu byl oprávněn. Všechny tyto skutečnosti přitom žalobce sám potvrdil ve svém vyjádření.

Je tedy zřejmé, že žalobce vědomě porušoval zákon o pobytu cizinců, přesto se nijak nepokusil svůj pobyt na území ČR legalizovat ani z území ČR dobrovolně nevycestoval. Pokud žalobce po dobu více než půl roku vědomě porušoval zákon o pobytu cizinců, aniž by se snažil tento stav napravit, lze považovat za pravděpodobné, že by nerespektoval ani pravomocné rozhodnutí o správním vyhoštění a dobrovolně by z území ČR nevycestoval. Takový závěr žalovaného se jeví jako logický a zákonu odpovídající.

Ustanovení § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců uvádí deklaratorní výčet skutečností odůvodňujících nebezpečí, že cizinec bude v budoucnu mařit výkon správního rozhodnutí nebo narušovat veřejný pořádek na území České republiky, přitom zřetelně míří na případy, kdy cizinec v minulosti hrubým způsobem porušil zákon o pobytu cizinců, a dále na případy, kdy je cizinec evidován v evidenci nežádoucích osob, nebo je nežádoucí osobou zařazenou do informačních systémů smluvních států. Nicméně hrubé porušení zákona o pobytu cizinců v minulosti uvádí ustanovení § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve svém deklaratorním výčtu pouze jako jednu ze skutečností, která svědčí o nebezpečí, že cizinec bude mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Takové nebezpečí tedy může být dáno i jinými skutečnostmi, pokud jsou alespoň tak závažné jako jednání uvedená v § 119 odst. 1 písm. a) nebo b) bodu 6 nebo 7 zákona o pobytu cizinců. Soud přitom na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že tato situace v projednávané věci nastala (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2006, čj. 4 As 85/2006-58).

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Jelikož v průběhu řízení soud zjistil, že žalobce byl z území ČR vyhoštěn do Ruska a na adrese v jeho domovském státě se mu nepodařilo písemnosti soudu doručit, když je pošta vrátila zpět, ustanovil soud žalobci jako osobě, jíž se nepodařilo doručit na známou adresu v cizině, opatrovníkem JUDr. Petra Bokoteje, advokáta. Tomuto opatrovníkovi soud přiznal odměnu za zastupování žalobce ve výši 600 Kč, a to za jeden úkon právní služby (za převzetí věci, když ustanovený opatrovník dne 11. 5. 2010 nahlédl do soudního spisu a seznámil se se stavem věci) podle § 7 bod 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve spojení s ust. § 9 odst. 5 této vyhlášky a režijní paušál ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 této vyhlášky.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmíněk uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 13. července 2010

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu